

Europa-Kommissionen
GD-COMP
Registreringskontoret for statsstøtte
B-1049 Bryssel
"HT.963"

10. marts 2008

Revision af Kommissionens meddelelse om anvendelse af statsstøttere reglerne på public service radio- og tv-virksomhed

Danske Dagblades Forening (DDF) skal hermed knytte nogle kommentarer til enkelte af de spørgsmål, der er rejst i spørgeskemaet om ovenstående.

Foreningen går ud fra, at de overordnede spørgsmål om indretningen af public service i Danmark besvares af Kulturministeriet, hvorfor der ikke er redegjort for disse punkter.

Ad 2.2.3

Danmarks store public service-foretagende, DR, har i kraft af sin monopolstilling på radio fra 1920'erne til 1980'erne fået så stærk en stilling på radiomarkedet, at det efter liberaliseringen af radiomarkedet i 1980'erne ikke har efterladt rum til, at private radioforetagender har kunnet tage store markedsandele. DRs markedsandel på radio er for tiden omkring 70 %.

Ved introduktionen af fjernsynet i begyndelsen af 1950'erne sikredes tilsvarende et monopol på fjernsynsvirksomhed for DR. Dette monopol blev først brudt sidst i 1980'erne med oprettelsen af den anden statskanal, TV 2, der fortsat ejes 100 % af den danske stat. De to stationer tilsammen har en markedsandel i Danmark på omkring 70 %. Også på tv-markedet er statsmediernes dominans derfor voldsom.

Med beslutninger i den forligskreds i det danske parlament, der står bag lovgivningen på radio- og tv-området i Danmark, er internet og andre nye medieaktiviteter blevet føjet til opgaverne for DR. DR (og TV 2) har derfor udviklet omfattende aktiviteter på nettet. Da DR med sin dominans på tv og radio har enestående muligheder for krydspromovering af disse nye aktiviteter, har det været let for stationen at skabe en unik position som den klart

mest anvendte medieaktivitet på internet. Over for denne promotionindsats har private medier ikke muligheder for at konkurrere på lige fod.

Danske Dagblades Forening opfatter denne situation som et grundlæggende problem for medieudviklingen på internet og andre nye elektroniske medieområder i Danmark. Det er derfor Foreningens opfattelse, at der er behov for begrænsning af public service virksomhedernes muligheder for at udvikle net tjenester, bortset fra i den udstrækning, de udspringer af ønsket om at frigøre radio- og tv-udsendelser fra deres fastlagte sendetidspunkt, så de kan høres og ses enten ved streaming på nettet eller som podcast.

Da såvel radio- som tv-kanaler fortsat kun forefindes i begrænset antal, forekommer det rimeligt, at der gives særlige muligheder for public service på disse traditionelle områder.

Internettet er derimod ikke underlagt volumenmæssige begrænsninger, hvorfor en særlig public service-indsats på dette område (ud over det nævnte) er overflødig og skadelig. Ved at tage markedsandele gennem udnyttelsen af de enestående muligheder for krydspromovering udgør public service-aktiviteterne som sagt en hæmsko for en sund udvikling af private netaktiviteter. Resultatet er begrænsninger for den private markedsudvikling og dermed for pluralismen på nettet.

Det er derfor hensigtsmæssigt, hvis der kan indføres begrænsning af public service stationernes udnyttelse af internet og andre nye medieformer.

2.2.7

Danske Dagblades Forening finder, at en revideret radio- og tv-meddelelse med fordel kan indeholde grundprincipperne for de formelle og materielle aspekter ved evaluering af nye tjenester, særligt med henblik på at forhindre ødelæggende konkurrence til private medieinitiativer.

2.3.5

DDF mener, at der med fordel kan tilvejebringes en klageprocedure på nationalt plan.

I dag består muligheden for at klage over konkurrenceforvridning på markedet i at foretage en henvendelse til konkurrencemyndighederne, der imidlertid alene kan forholde sig til konkurrenceforvridning ud fra eksisterende lovgivning.

I tilfælde af fremkomsten af nye public service tjenester skal disse efter gældende regler underkastes en vurdering af, om de skaber værditilvækst. Denne skal foretages af Radio- og tv-nævnet. Nævnet er nedsat af kulturministeren, som udpeger syv af de otte medlemmer, men arbejder i øvrigt principielt efter armslængdeprincippet.

Det er ikke Danske Dagblades Forenings opfattelse, at disse foranstaltninger giver løsningen på, hvordan reel konkurrenceforvridning som følge af medieinitiativer fra public service-mediernes side, der er hjemlet i lovgivningen, kan forhindres af myndighederne.

Danske Dagblades Forening er naturligvis til rådighed, såfremt ovenstående ønskes uddybet.

Med venlig hilsen

Danske Dagblades Forening

Ebbe Dal

Adm. direktør